

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

พวกเสนียดจัญไรต่อบ้านเมืองอย่าเอา

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๑,๐๐๐ คน)

วันนี้ได้ทองคำ ๑ กิโลแล้ว แล้วถวายสมทบค่าเครื่องมือโรงพยาบาลหนองบัวลำภูอีก ๑ ล้าน คุณฐาวรา ทำบุญ-บุญก็มา ทำบาป-บาปก็มา เสมอกัน สด ๆ ร้อน ๆ มาตั้งกัปตั้งกัลป์นะ ทำดีเป็นดี ทำชั่วเป็นชั่ว มาตลอด ทำบุญได้บุญ ทำบาปได้บาปตลอด เสมอกันเลย ใ้ที่ว่ากิเลสมันว่าทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป นรก สวรรค์ ไม่มี นี่คือคาถาเสกให้สัตว์โลกจม คาถาพระพุทธเจ้าตีหน้าผากกิเลส นี่มึงไม่เห็นหรือ นรกนี่มึงไม่เห็นหรือ มึงเคยตกนรกมากี่กัปก็กัลป์มึงยังไม่เห็นนรกอยู่หรือ จะมาหลอกสัตว์โลกอยู่หรือ คาถาพระพุทธเจ้าตีหน้าผากกิเลส เข้าใจไหมละ

เมื่อวานนี้ไปที่โรงพยาบาลส่องดาว ไปชู้เขาก่อนเลย วันนี้เอาของมาให้เฉย ๆ นะ ไม่ได้มาให้ของอื่น อย่าขอะอะไรนะวันนี้ เราว่าอย่างนั้นนะ เรานักจนจะยกไม้ขึ้นแล้วนะ ชู้หมอมือวานนี้ อย่าขอะอะไรนะ นี่เรามาให้แล้ว คือของที่เรามาให้เขา บอกว่าให้แล้ว วันนี้อย่าขอะไร ชู้เขาก่อน ทั้ง ๆ ที่เขาก็ไม่ได้ขอแถมชู้ไปก่อน กลัวเขาจะขอละซี ไปโรงพยาบาลส่องดาว อันนี้ก็อยู่ลึก ๆ เป็นหุบเขา อย่างนั้นละเราไปที่ไหนเราจะไปที่ชอกแซกชีกแซ็ก ถ้าหากว่ามันสะดวกอะไร ๆ เช่นอย่างโรงพยาบาลใกล้ถนนหนทางหรือที่ชุมนุมชนนี้ เราก็คงไม่ค่อยได้อะไรนัก แต่ที่ชอกแซกอย่างนั้นมักจะไปตลอด เช่นอย่างน้ำหนาว นุ่นอยู่ในหุบเขา จากทางใหญ่ไปตั้ง ๒๐ กิโลเมตร อยู่ลึก ๆ อย่างนั้นละไปหาชอกแซก ส่องดาวก็ชอกแซก นี่ก็ให้เครื่องมือเยอะ เครื่องมือสำคัญ ๆ

เมื่อสองปีผ่านมาแล้วมั้งที่ว่างประมาณไม่มี โรงพยาบาลติดหนี้ติดสินเขา พระรุพระรัง คือทางการทางรัฐบาลบอกว่า จะให้เงินโรงพยาบาลนั้นเท่านั้น ๆ ใครจะซื้อหูกยาหรืออะไรก็แล้วแต่ ให้อยู่ในวงเงินที่เขาจะให้ ทางนี้ก็ไปซื้อสิ่งซื้อของเครื่องหูกยาอะไรต่าง ๆ พอซื้อมาในวงเงินนั้นแล้ว ทางโน้นประกาศมาที่สองว่า รัฐบาลไม่มีเงินให้ โอ๊ย เราอยากตีหน้าผากรัฐบาล แต่เด็กเขาก็ไม่โกหก ทำไมไปโกหกเขาได้ พูดไม่มีคำสัตย์คำจริง จะลั่นออกมาแต่ละอย่าง ๆ ต้องพิจารณาเสียก่อนถึงถูก เราเป็นพ่อบ้านพ่อเมืองต้องเป็นที่ไวใจ เช่น ลูกต้องตายใจกับพ่อแม่ตลอดไป เป็นอย่างนั้นนะ นี่รัฐบาลเหมือนพ่อแม่ของประชาชน แล้วพูดตัมสุมสุมสุมทำไปอย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ ผิด

ให้เป็นที่แน่นอน หากว่ามีความจำเป็นอะไรก็ต้องตั้งข้อแม้แนบมาด้วย ถ้าไม่มีความจำเป็นอย่างนี้แล้วจะให้อย่างนั้น หากความจำเป็นถ้ามีก็อาจจะมาจากนั้น ๆ ต้องมีข้อแม้ออกมา อันนี้สั่งปึงมาเลยจะให้เท่านั้น ๆ แล้วขาดไปเท่านั้นเลยเหี้ยวะนะ นี่ละปี

นั่นเราใช้หนี้โรงพยาบาลไม่ใช่บ่อย ๆ นะ โห แห่งละเป็นล้านขึ้นไป ๆ ทั้งนั้น ดิดหนีเขา คือทางรัฐบาลไม่มีเงินงบประมาณมาให้ ทั้ง ๆ ที่จะให้เท่านั้น เขาก็มาซื้อหยูกยาอะไร ๆ มาในวงเงินจำนวนเท่านั้น เวลาซื้อมาแล้วรัฐบาลบอกมาทีหลังว่า เงินไม่ได้ให้แล้ว ก็ดิดหนีล่ะซี โรงพยาบาลต่าง ๆ แถวนี่วิ่งมาหาเรา หนี้ร่วมล้าน ๆ และล้านกว่า ๆ มีเยอะนะ ดิดหนีเขา

พูดแล้วเราโมโห พูดไม่มีการรับรองคำพูด ไม่มีเหตุผล อย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ พูดออกมาลอย ๆ ไม่ถูก พ่อบ้านพ่อเมืองเป็นที่ตายใจของประชาชน หากว่าจะมีแยกมีแยะก็ให้มีข้อแม้แนบมา เว้นแต่อย่างนั้น ๆ บอกสั่งตุมมาเลยนี้ ถ้าขาดก็ขาดตุมไปเลย ใช้ไม่ได้นะ ถ้ามันสุดวิสัยจริง ๆ ก็ไม่ว่า แต่อันนี้ไม่น่าจะสุดวิสัยดังที่ว่าจะให้เงินเหล่านี้แล้วไม่ให้ ดิดหนีพะรุงพะรังปีนั้น เราตามใช้หนี้ให้เขาแหลกไปหมดเลย คือเขามาขอหนี้ซิ เขาไม่มีทางไป เราก็ต้องตามใช้หนี้ให้ ๒ ปีผ่านมาแล้วมั้งที่โรงพยาบาลดิดหนีสินพะรุงพะรัง เราต้องใช้ให้ ๆ เยอะนะ

ผู้ใหญ่พูดต้องมีหลักมีเกณฑ์ในการพูด ผู้ใหญ่พูดคำหนึ่งนี้ผู้น้อยทั่วแผ่นดินฟังกันหมด สำคัญตรงนั้นนะ เช่นอย่างวงรัฐบาลพูดออกมาคำไหน ต้องกลั่นกรองเรียบร้อยแล้ว แล้วพูดออกมา ประหนึ่งว่าเป็นคำยืนยันรับรองในสิ่งที่ประกาศหรือพูดออกมาในนั้นเสร็จถึงถูก พูดแบบลอย ๆ ใช้ไม่ได้นะ ผู้ใหญ่ต้องมีหลักมีเกณฑ์ในการพูดพูดลอย ๆ เหมือนเด็กไม่ได้ เด็กเขาไม่ถือสา เด็กพูดอะไรออกไปไม่เสียหาย ผู้ใหญ่นี้ทั้งถือกันด้วย ทั้งเสียหายด้วย จึงต้องเป็นข้อรับรองยืนยันในคำพูดของตัวเองแต่ละประโยคแบบสลับลอบอยู่ภายในใจ เป็นความจริงออกมาจากใจ ๆ ถึงถูกต้องนะ

พูดแบบลอย ๆ ดังที่เขาพูดมาได้ ๒ ปีมานี้เราไม่ได้ลืมนะ ที่ว่ารัฐบาลจะหาทองคำให้ได้ ๒๐๐ ตัน ประกาศบ้าง ๆ จากวงรัฐบาลเราลืมเมื่อไร จะให้ได้ ๒๐๐ ตัน แล้วได้ที่ไหนบ้าง ในกรุงเทพเป็นที่หนึ่งใช้ไหมล่ะ ที่นั่นที่นี่ พวกร้านทอง ๆ จะให้ได้ทองคำ ๒๐๐ ตัน ประกาศบ้าง ๆ มาอย่างนี้ มันปากใครพูดอย่างนี้นะ เราอยากว่าอย่างนั้นนะ ปากคนจะพูดอย่างนั้นไม่ได้ ต้องมีข้อแม้หรือมีเหตุผลต้นปลายออกมาว่า ทองคำที่จะได้ ๒๐๐ ตันนี้ จะได้มาเพราะเหตุผลกลไกอะไร ต้องบอกมาอย่างนั้น อันนี้อยู่ ๆ จะได้ทองคำมา ๒๐๐ ตัน จนกระทั่งปานนี้ก็โลเดียวยังไม่เคยเห็นได้เลย เป็นยังงี้แหลกไหม ชั่วขนาดไหนคำพูดเช่นนี้ คำพูดออกมาจากวงรัฐบาล เสียหายขนาดไหนฟังซิ

แล้วจะให้พี่น้องชาวไทยและคนทั้งชาติไว้ใจกันได้ยังไง เมื่อคำพูดออกมาเป็น การพูดโกหกคนทั้งประเทศเลย แล้วคำพูดประโยคต่อไปไม่โกหกมันจะเอาอะไรมาพูด มันเคยโกหกมันต้องโกหก เคยต้มต้องต้มตลอดไปคนประเภทนี้นะ คำพูดประเภทนี้ ต้องคิดอย่างนั้นซิ ได้ยินทั่วกันไปหมด ก็ประกาศออกมาจากวงราชการใครจะไม่ได้ยิน

นอกจากคนหูหนวก ถ้าหากว่าคนหูหนวกเขาอาจจะมากระซิบ สมมุติหยิกเอาบ้าง มากระซิบ เพราะคนนี่มันหูหนวก กระซิบว่ายังไง นี่แม่อีหนูวันนี้ฉันจะไปหาอีหนูนะ กระซิบ ทางนี้ก็ตีป๊วะเลยใช้ไหม ก็มันคนนี่

พูดไม่รับผิดชอบในคำพูดของตัวเองไม่ควรว่าเงี้อย่างนี้ เพราะเป็นหัวใจของชาติรัฐบาล เช่นอย่างศาสนาก็เป็นหัวใจของประชาชนผู้นับถือศาสนานั้น ๆ มีข้อยืนยัน อย่างพระพุทธเจ้าแสดงธรรมสอนโลก เป็นสวากขาตธรรมมาตลอด ตรัสไว้ชอบ ๆ ชอบทุกอย่าง เป็นข้อยืนยันรับรองความจริงไว้ตลอดสายมาเลย อย่างพวกเรารัฐบาลพูดอะไรออกมา ควรจะมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์มีข้อยืนยันรับรองไปในตัว ๆ ถึงจะถูกต้อง

อย่างที่พูดนี้ใครฟังไม่ได้ เราเองก็หูคนเหมือนกัน หูพระด้วย..เรา ก็ได้ยินเขา มาพูดอย่างนั้น ประกาศบ้าง ๆ มาว่า เขาใจจะพวกเรา อันนี้ประชาชนเขาใจกันทั่วประเทศนะ เขาจะได้ทองคำ ๒๐๐ ตัน โอ้ ดีแล้วบ้านเมืองเรากำลังจะล่มจะจมนี้ ทางรัฐบาลประกาศออกมาว่า จะหาทองคำมาให้ได้ ๒๐๐ ตัน หลวงตาบักก็พลอยยินดีด้วย เขาแหละก็ว่าเงี้อย่างนี้ เพราะตอนนี้เรากำลังช่วย เริ่มช่วยโลกอยู่ ช่วยชาติอยู่เวลานั้น ทองคำเราหาแทบล้มแทบตายทองคำยังไม่ได้กี่กิโล ทางนั้นฟาดมาแล้ว ๒๐๐ ตัน เราก็อ้อ ดีละ ๆ จนกระทั่งปานนี้ยังไม่เห็นตกมากกิโลหนึ่ง พวกที่หาทองคำคนละบาทสองบาทมาเวลานี้ได้ ๒ ตันกว่าแล้วนะ เป็นยังไง พูดเป็นยังไงฟังซิ

ประชาชนเขาหิบบโน้นหิบบนี้ช่วยกันทั่วประเทศ เวลานี้ได้ทองคำมาตั้ง ๒ ตันกับร้อยกว่า ๆ กิโลแล้ว เขาหาหิบบจากนั้นจากนี้ คนทั่วประเทศคนละเล็กคนละน้อย ผนตกทีละหยดละหยาด ฟาดมาตั้ง ๒ ตันกว่า ใ้มาตุมเดียว ๒๐๐ ตันนี้จนกระทั่งปานนี้ไม่เห็นสักกิโลเลย มันเป็นอย่างนี้คำพูดอันนี้นะพิจารณาซิ มันออกมาจากไหน จากวงรัฐบาล ทำไมจึงมาพูดอย่างนี้ได้ ถ้าไม่ใช่เป็นนักต้มตุ๋นตั้งเดิมมาแล้ว แล้วก็มาต้มตุ๋นประชาชนให้เห็นอย่างนี้ แล้วจะต้มตุ๋นไปอีกตลอดนะ แหกกันนะ คำพูดเช่นนี้ไว้ใจไม่ได้

ลูกเต้าไม่เชื่อพ่อเชื่อแม่เชื่อใคร แม้แต่ในวัดนี้ก็ต่อเชื่อหัวหน้าวัด เช่นเจ้าอาวาส แล้วในชาติไทยของเราก็ต่อเชื่อรัฐบาลเป็นจุดศูนย์กลาง ที่เป็นที่เชื่อถือและตายใจของประชาชน เหตุใดวงรัฐบาลจะมาเป็นอย่างนี้ เรายกตัวอย่างขึ้นมาอย่างนี้นะ มันใช้ได้ไหมล่ะพูดอย่างนี้ เคยมีเมื่อไร ก็มาในเมืองไทยเรา นี้ ได้ยินในเมืองไทยเรา นี้พูดอะไรให้มีข้อยืนยันรับรอง นี้ว่าจะให้เงินงบประมาณเขาโรงพยาบาลนั้นเท่านั้น ๆ จะซื้อของหยูกยาอะไรก็ให้ซื้อได้ในวงเงินจำนวนนั้น เขาก็ซื้ออย่างว่าละซี ซื้อมาแล้วปั้งปั้งติดประกาศมา ไม่มีเงินให้ สุดท้ายเขาไม่มีที่เกาะที่ยึดเขาก็ต้องวิ่งมาหาวัด โห้ย เราต้องไปใช้หนี้ให้เขาน้อยเมื่อไร เมื่อมีเหตุผลที่ควรจะพูดเราก็พูดให้ฟัง เราไม่ได้สร้างผล

ประโยชน์ให้แก่โลกเพื่อทวงหนี้ เราไม่ได้ทวง สิ่งที่มาเกี่ยวข้องกับสัมผัสขัดแย้งกันเราก็ต้องพูดกันเป็นธรรมดา ว่าพูดอะไรต้องมีข้อยืนยันความหมายว่าฉัน อย่าตัมอย่าตุนกัน อย่างนี้ มันผิด

นี่พูดจริง ๆ นะ ลงได้ออกคำไหน เข้าขึ้นเวทีเลยว้างนั้นนะ เพราะฉะนั้นถึงได้เตือนทางหนังสือพิมพ์เสมอ บางทีก็ดูเอาบ้าง ไปออกเพิ่มเติมทั้งส่งเสริมทั้งเหยียบย่ำก็ตามนะ ถ้าเลยหลักความจริงไม่ใช่ของจริง ของจริงมีเท่าไรขึ้นเลย เช่นอย่างเราพูดนี้เราพูดถอดออกมาจากความจริง ขึ้นเวทีได้เลย คำพูดของเราคำไหนที่ออกมาแล้วให้ขึ้นเวทีได้เลย ผิดเรายอมรับว่าผิดทันที ถูกก็บอกว่าถูก ไม่ได้หลบได้เลี้ยงไปไหน ถึงว่าตายใจได้ชีวิตโลก ธรรมเป็นอย่างนั้นนะธรรม

ไม่สุมสุมสุมหัว พูดปาว ๆ พูดสุมสุมสุมหัว พูดหวานพูดลอกตัมตุนคนใช้ไม่ได้นะ อย่าให้มี ถ้าในวงรัฐบาล อย่าให้มีรัฐบาลประเภทนี้อยู่ในเมืองไทยเป็นอันตราย หาดตัมตุนประจบประแจง เลี้ยแข้งเลียขาประชาชน สุดท้ายก็ไปคว่ำเอาตัมเอาปอดเขามากิน มากินจนหมด ประชาชนตัมปอดหมดแล้วเจ้าของยังไม่ตาย กระเสือกกระสนกระวนกระวายดิ้นรนกัน เพราะความอดอยากขาดแคลน ไม่มีอะไรจะกิน เพราะปากท้องยังมีตัมปอดไปหมดแล้ว อย่างนี้อย่าให้ได้ยินนะ ผิด พูดอะไรออกมาต้องเป็นความสัตย์ ความจริง

หัวใจของประชาชนในประเทศไทยเรา จะหมายเอาที่ไหนเป็นหัวใจ ก็ต้องถือเอารัฐบาลเป็นหัวใจของประชาชน รัฐบาลมาเป็นมหากภัย มาเป็นตัวตัมตุนแหลกเหลว เป็นมหาโจรเสียเองแล้วชาติไทยนี้จะตั้งอยู่ไม่ได้นะ แล้วก็มีความเข็ดหลาบว่าไม่ควรที่จะมีรัฐบาลตั้งขึ้นมาเหยียบหัวเมืองไทยอีกต่อไป แล้วกินตัมกินปอดกันอีกต่อไป ถ้าเป็นรัฐบาลประเภทนี้ละ รัฐบาลต้องเป็นที่ตายใจ ใครตั้งขึ้นมาก็เพื่อเป็นผู้นำของพี่น้องชาวไทยเรา เขาอุตส่าห์พยายาม แล้วยังมีกฎหมายบังคับไว้ด้วยให้ไปหย่อนบกหย่อนบัตร ครั้นบังคับแล้วบทที่มันจะตัมตุนไม่ได้เห็นมีกฎหมายมาบังคับ เวลาเข้าได้เป็นนั้น เข้าได้เข้าส้วมเข้าถ่านแล้ว ข้าจะฟาดหมดทั้งขี้ทั้งตดกินหมดเหอ ว่าอย่างนั้น ขี้พวกเธออยู่ในท้องของเธอให้ระวัง เตียวฉันทจะกินหมดนะขี้ของเธอ ต้องเป็นอย่างนั้นซิ พูดยันเข้าไปซิ ต้องตายใจซิ

ตั้งขึ้นมาแล้วมาหลอกลวงตัมตุนประชาชน มิหนำซ้ำยังจะกอบโกยเอาสมบัติของชาติไปกลืนไปกินหมด มีอย่างเหอว้างนั้นเลย ไม่เคยมีในแดนมนุษย์ชาวพุทธของเรา อย่าให้มีในเมืองไทยเป็นอันตราย รัฐบาลไหนขึ้นมีขึ้นมาเขี่ยมันลงทะเล นี่เป็นให้อภัยนะ ถ้าจะให้เต็มยศเขี่ยลงทะเลแล้วประกาศป้าง ๆ ปลาฉลามมีเท่าไร ทั้งโคตรทั้งแซมมากินโคตรแซ่ประเภทนี้ ประเภทตัมตุนชาติไทยของเราจะประกาศอย่างนั้นอีก

ให้ปลาฉลามมันรู้สึกที่นี้ นี่เพียงให้อภัย เขี่ยลงทะเลเฉย ๆ ไม่ได้ประกาศปลาฉลามมันจะไปไหนช่างโคตรมันเถอะคนประเภทโลกไม่ปรารถนา อย่าให้มีในเมืองไทย

เอา ตั้งรัฐบาลไหนขึ้นมาให้เป็นที่ตายใจของประชาชนซิ ทุกข์ให้ทุกข์ด้วยกันกับประชาชน รัฐบาลกับประชาชนก็เหมือนพ่อแม่กับลูก พ่อแม่จนลูกก็จนให้ไปตามกัน มีมากน้อยเฉลี่ยเผื่อแผ่กินให้ได้ทุกปากทุกท้องกันไปถึงลูก ธรรมดาของพ่อแม่กับลูก รัฐบาลกับประชาชนก็เหมือนกันอย่างนั้น จะมากินส้มสี่ส้มห้าอย่างที่เคยเห็นเป็นมาอย่างนี้ดูไม่ได้ฟังไม่ได้ รัฐบาลไหนก็ตามตั้งขึ้นมาอย่าให้มืออย่างนี้เป็นอันขาดในชาติไทยของเรา แหมพวกชาติไทยเหมือนกับหมาตัวหนึ่ง พวกนี้ขึ้นมาซื้อคอ ๆ กินไปเลย ใช้ไม่ได้นะ ดูไม่ได้เลย

ประเทศอื่นเขาถูกเหยียดหยามมาสักเท่าไรแล้ว ว่าเมืองไทยของเราเป็นเมืองประเภทใด เป็นเมืองยักษ์เมืองผีกินลูกของตัว พวกสัตว์ทั้งหลายเขาไม่เคยกินลูก เราเคยเห็นไหม สัตว์ประเภทต่าง ๆ เขาเคยกินลูกเขาไหม มีแต่เขาหาเหยื่อหาอาหารมาป้อนลูกเขาจนใหญ่โตขึ้นเป็นสัตว์ ๆ สัตว์ประเภทไหนพ่อแม่เขาเลี้ยงกันอย่างนี้นะทำไมพ่อแม่ประเทศไทยจะมากินลูกของตัวเองในคนทั้งชาติไทยมีอย่างเธอ อย่าให้มีเป็นอันขาดนะเรื่องอย่างนี้นะ

ตั้งขึ้นมาที่ไหนก็มากินลูกของตัวเอง ๆ จนจะไม่มีคนไทยเหลือแล้วเวลานี้ เพราะพ่อแม่กลืนกินตับกินปอดลูกของตัวเองไม่มีเหลือ เป็นอาหารเลี้ยงโต๊ะกัน ๆ อย่าให้มีในเมืองไทยเรานะ รัฐบาลไหนจะตั้งขึ้นมาหุตาให้มีทุกคน ประชาชนที่จะไปวางบัตรวางเบอร์ให้ คนไหนที่ควรจะวางให้ค้อยาง นี่ละหลักธรรมเป็นอย่างนี้ อย่าวางส้มสี่ส้มห้าอย่าปล่อยส้มสี่ส้มห้า แล้วมันมากินตับกินปอดประชาชนนั่นละ ต้องเอาให้จริงจั่งซิ เขาก็คนเราก็คอนจะเป็นอะไร

มันฟังไม่ได้นะ ทางศาสนาฟัง นี่เราพูดจริง ๆ เราที่ช่วยชาติบ้านเมืองนี้เราก็เลอะเทอะไปตาม ๆ กันหมด มันต่อต้านศาสนา ทำลายศาสนาไปในตัว ๆ ทุกอย่างเห็นประจักษ์ เราเป็นผู้นำเอง เราเป็นผู้คัดค้านต้านทานสิ่งที่เป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองและศาสนาเสียเอง ทำไมเราจะนำมาพูดไม่ได้วะ เห็นกันอยู่จั่ง ๆ อย่างนี้โกหกกันได้หรือ เรื่องราวมันเป็นยังไงตั้งแต่เรานำออกมา นี่ละเอาศาสนามานำมันเป็นอย่างนี้ มันกลัวบาปกลัวบุญที่ไหน มันไม่มีบาปมีบุญพวกสัตว์ประเภทนี้ สัตว์เศษมนุษย์ไม่มีบาปมีบุญ ถ้าเป็นมนุษย์เราแล้วก็มีบาปมีบุญติดตัวบ้าง รู้จักผิดจักถูกดีชั่วยอมรับกันเป็นพัก ๆ ตอน ๆ ไปตามเหตุผลที่อำนาจอย่างนั้นถึงถูก

นี่มีแต่จะตันทุรังจะเอาทำเดี๋ยวจะกินทำเดี๋ยวจะกลืนทำเดี๋ยว จับไม้จับมือจับคอกันมัดกันเข้าเป็นพวงเหมือนพวงปลา มัดคอกนี้คือมัดคอกเป็นกำลังจะกลืนชาติ

บ้านเมือง อย่าให้มีนะประเทศไทยเรา รัฐบาลประเทนี้อย่าให้มีเป็นอันขาด ถ้าอยากให้ชาติไทยของเราตั้งอยู่แน่นหนาถาวร เป็นคนชาติไทยต่อไปให้คัดเลือกทุกคน ไม่ควรจะมีเอามาปิดหัวมันลงทะเลเลย อย่าเอามาเป็นเสนียดจัญไรต่อบ้านต่อเมืองของเรา ให้หาแต่คนที่ดี

เอ้า รัฐบาลจน เอ้าจนไป เมื่อประชาชนจนรัฐบาลต้องจน พ่อแม่กับลูกแยกกัน ไม่ออก อย่างนี้ถึงถูกในหลักของรัฐบาลนะ มันไม่มีอะไรเลยจะได้ขอทานกินกับประชาชนญาติโยม เพราะรัฐบาลนี้สละชีวิตสละชีพเพื่อประชาชนแล้วจนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว มาบอกหลวงตาบัว หลวงตาบัวจะให้เลย ถ้ามีห้าจะให้สิบเลย ถ้าเป็นเงินบาทก็ดี ถ้าเป็นรัฐบาลประเทนั้นนะ ถ้ารัฐบาลรัฐแบ้นเหล่านี้ เอามากินกินอย่างนี้ มีเท่าไรฟาดหัวมันเลย เราไม่ได้ให้มันละ เอาไปฟาดหัวมันเลย นี่เงินกูจะฟาดหัวมันกูไม่ให้มันนะ ก็จจะว่านี่ รัฐบาลแบบนีอย่าให้มีในเมืองไทยนะ ขอให้พากันพิจารณาพิจารณา

เราเป็นชาติไทยทุกคน หัวใจมีทุกคน รัฐบาลก็คือคน เราก็คือคน ประชาชนยอมรับตั้งขึ้นมา ตั้งขึ้นมาแล้วมากินกินประชาชนอย่างนั้นใช้ไม่ได้ อย่ามาเอาอำนาจบาตรหลวงมาเหยียบหัวประชาชน ประชาชนไม่ใช่หมา หมามันก็มีเจ้าของ ลองไปหา มันดูซิ มันเห่า ดีไม่ดีมันกัด เอ้า ใครอยากทดลองก็ไปทดลองกับไอ้ปู้ก็เรา เดี่ยวมันไล่กัดหาทางออกไม่ได้ ให้ไปปิดประตู อยากให้ไอ้ปู้ก็มันไล่กัดพวกนี้ หลงทิศไปนะ แต่หมามันก็กัด มันหวงเจ้าของ หวงถิ่นของมัน ทำไมชาติไทยไม่หวงถิ่นของตัวเอง ไม่หวงคนชาติไทยด้วยกันมืออย่างเธอ จะปล่อยให้ดับให้ปอดเลอะเทอะไปหมด ด้วยพวกยักษ์พวกผีมากินกินบ้านกินเมือง โดยประกาศลั่นว่าเป็นผู้นำ ผู้นำแบบไหนนั่นชิมันสำคัญตรงนี้ อย่าให้มี ทุกคนให้คัดเลือกให้ดีนะ จะเอาใครมาเป็นรัฐบาลก็ดี อย่าเอามาสู่มสู่มหัว อย่างที่เคยเป็นมานี้เห็นชัด ๆ

หลวงตาบัวนี้ลูกศิษย์มีทุกกระทรวง เพราะฉะนั้นถึงกล้าพูดได้เต็มปากเลย ใครจะว่าผิด เอ้า คอขาด-ขาดไปเลย เราเอาความจริงมาพูด แต่ก่อนมันก็เป็นมาอย่างนั้นก็ไม่ได้เห็นหนักมากนักพอที่จะออกปากออกเสียง พูดคัดค้านต้านทานกันตั้งปัจจุบันนี้ ปัจจุบันนี้ประเทศไทยเราเดือดร้อนกันทั่วประเทศเห็นไหม คัดค้านต้านทาน ไอ้เสือใหญ่ยักษ์ใหญ่มันจะกินบ้านกินเมือง จะกินหมดนะ อะไร ๆ กินหมดจะไม่ให้มีเหลือ

เวลามันหยาบโลนมากมันก็ต้องต้านทานกัน ถ้ามากกว่านี้ดีไม่ดีอาจเกิดศึกในเมืองไทยเราก็ได้นะ เพราะเมืองไทยเป็นเมืองเจ้าของ ถ้าวรบกับข้าศึกในเมืองของตัวเองรบไม่ได้ จะไปรบข้าศึกอะไรกับเมืองนอกเมืองนา ที่เขาจะมาโจมตีชาติไทยของเราให้ล่มจม ชาติไทยของเราจะต้องออกสู้กันทันทีเลย ทหาร ตำรวจ มีล่อมไปหมด นี่เพื่ออะไร เพื่อรักษาสมบัติและประชาชนของชาติบ้านเมืองของตน

ใครจะรุกร้าเข้ามาต้องพีดกันเลย นี่โจรมหาโจรที่มันเกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองของเรา ซึ่งเป็นชาติของเราแท้ ๆ เราจะนอนใจได้หรือ มันก็ต้องกำจัดปิดเป่ากันแบบเดียวกัน ย่อยเป็นย่อย ใหญ่เป็นใหญ่ ถ้าเป็นศึกระหว่างชาติต่อชาติก็พีดกันเลย ศึกระหว่างที่เรายกยอขึ้นว่า รัฐบาลเป็นพ่อบ้านพ่อเมืองแล้วกลายมาเป็นมหาโจร รัฐบาลกับประชาชนก็ต้องพีดกันแน่ ๆ เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ เรื่องเป็นอย่างนี้ นี่คือความจริงเราเอามาพูดอย่างนี้นะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ทุกคน ให้ฟังใจทุกคน

อย่าทำเหลาะ ๆ แหละ ๆ อย่าเป็นเต่าหดหัวอยู่ในกระดอง โบกออกไป เต่ามีหัวมันก็ออก เราก็มียหัวเหมือนกันออกซิ เพื่อชาติไทยของเราได้เป็นปึกแผ่นมั่นคงต่อไป จะเป็นคนชาติไทยที่สมบูรณ์แบบต่อไป อย่าให้ชาวเมืองนอกเขาดูถูกเหยียดหยามเวลานี้เขาชี้หน้าพ้อแล้วนะ ชาติไทยของเรานี้ เป็นยังไงเขาถึงชี้หน้า แพลเอา อันนี้อย่าให้เราแปลเลย เลวที่สุดแล้วว้างั้นเถอะนะ เขาถึงได้ชี้หน้า เขาชี้หน้าตัววงใหญ่ นั่นนะ มากินบ้านกินเมือง กินทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีสติปัญญาหาอยู่หากิน เอาจากเมืองนอกเอามาส่งสมให้เมืองไทยเราเป็นปึกแผ่นมั่นคง มีหน้าซ้ำกลับมากินตับกินปอดแห่งชาติไทยของเรา รัฐบาลเหล่านี้บัดซบ เขาชี้มือออกมาแล้วนะ ได้ยินอยู่แล้วทั่ว ๆ ไป อย่าให้ได้ยินต่อไป ให้เข้มงวดกดขี่ทุกคนในการรักษาชาติบ้านเมืองของเรา อย่าอ่อนแออะไรได้ไม่ควรอ่อนแออย่าอ่อนแออะไรนะ เข้าใจ เอาละเทศน์เท่านั้นละวันนี้

อ้าว มาจากไหนอีก พระ พระรุงพระรัง เออวางตรงนั้นแหละ วางตรงนั้นแหละ มาจากไหน เท่านั้นแหละไม่พูดมาก เราจะอ่าน อ่านเสียก่อน คณะวัดป่าหนองแสง ต.นาคุณใหม่ อ.นาหว้า จ.นครพนม เงินบาทได้ ๓,๓๓๗ บาท มาถวายเป็นผ้าป่า เอาละ พอใจ เอาไป ๆ ได้ที่นี้ พูดเท่านั้นแหละ ไม่พูดมาก เอาละ พอใจแล้ว ใครอยากให้อีก เอาอีก เราจะพอใจอีก ไป.. เท่านั้นแหละ อะไรนี่ จะให้หลวงตาพอใจหรือ เอามา มีเท่าไรพอใจหมดแหละ (ยายฝากมาถวาย ๒๐ เหรียญสองกอง เจ้าคะ..เสียงเด็กกราบเรียน) เออ ยาย.. แล้วตาล่ะ ไม่ฝากมาหรือ (เสียงหัวเราะ) มีแต่ยายหรือ เออเอาละ ยายก็เอา ไปกระซิบตาด้วยนะ (ลูกศิษย์: ตามมาแล้วครับ ชื่อตามมาแล้วครับ) คนนี้ชื่อตา นั้นตายายต่างหากนะนั่น

เออ อันนี้ก็ ๕๐๐ ห้าร้อย อันนี้ ๕๐๐ คุณสันติ วัฒนลี และครอบครัว ๕๐๐ ดวงใจ ฉัตรเพชร หรืออะไร นี่ก็ ๕๐๐ รวมกันแล้วเป็นหนึ่งพัน อนุโมทนาคะ (ลูกศิษย์: ผู้มีจิตศรัทธาเขาร่วมกัน ถวายม้วนเทปเปล่า ๑๙ ลัง) ทือ อะไร ? (เทปเปล่า ๑๙ ลังครับ) เทปเปล่า โห.. ได้มากมาย ๑๙ ลัง เยอะ นี่อะไรนี่ .. นี่ก็

ร้อยดอลล่าร์เหมือนกันนะ ไม่ใช่เล่นนะ นี่ร้อยดอลล่าร์ นี่ร้อยดอลล่าร์ เป็นสองร้อยดอลล่าร์แล้ววันนี้ละ

ทองคำ ๑ กิโล ได้ทองคำ ๑ กิโล กับ ดอลล่าร์ ๒๐๐ ดอลล่าร์แล้ว พอใจ หลวงตาพอใจ (หัวเราะ) (หลวงตาเจ้าขา หนูกราบลาไปกรุงเทพฯ ๓-๔ วันเจ้าคะ) ๓ วันก็ไป ๔ วันก็ไป แต่ที่วันก็ตาม เวลาทำให้ได้ดอลล่าร์มาฝาก ถ้าไม่ได้ดอลล่าร์มาฝากไปวันเดียวก็ไม่เห็นด้วยเลย เข้าใจไหม เอาละไป นั่นมาอีกแล้วนั่น มาจากไหนนั่น (ลูกศิษย์: มาจากหน้าวัดเจ้าคะหลวงตา) ทือ.. (ตั้งไว้หน้าศาลานี้ครับ) เออนี้ได้บริจาคที่หน้าศาลานี้ ไปใครออกไปหน้าศาลาอีก บริจาคเข้ามาอีกไป (หัวเราะ) หน้าศาลาก็ได้ต้นหนึ่ง

เออ..(พระที่นั่งอยู่ข้างหน้าหลวงตา) กราบได้ ไม่ต้องกราบอีก ออกไปเลย ยุ่งกันเปล่า ๆ ไป.. บ้านนาคุณใหม่ ตำบลนาคุณ อ.นาหว้า จ.นครพนม วัดป่านาคุณ เหล่านี้เราเที่ยวหมดแล้วนี้ พุดมานี้ ผ่านไปหมดแหละ เราเที่ยวเก่งนะ ไปที่ไหนไปหมด ซอกแซกซิกแซก เที่ยวกรรมฐาน นี่หมายถึงตอนเที่ยวกรรมฐาน ไปได้หมดทุกแห่งทุกมุม ไปที่ไหน ผ่านที่ไหน ใครมาพูดที่ไหนดูหมิ่น เพราะเราไปเที่ยวเสียมากต่อมาก ภูเขาลูกสกลนครต่อกาฬสินธุ์ถึงภูจ้อก้อ อ.หนองสูง ไปหมด ตั้งแต่วัดท่านวันไปภูเหล็ก จากนี้ถึงภูจ้อก้อ ภูเขาภูนี้เราเที่ยวแหลกหมดนะ เพราะอยู่รวมแล้ว สกลฯ ๘ ปี นครพนม ๕ ปี ๘ กับ ๕ เป็น ๑๓ ปี เที่ยวเหล่านี้แหลกหมด เพราะฉะนั้นถึงได้เห็นหมด เขาพูดที่ไหน ๆ เห็นทั้งนั้น ๆ ไปแล้วทั้งนั้น ๆ ไปเที่ยว เที่ยวกรรมฐาน

เวลาเที่ยวมันเที่ยวจริง ๆ นะ ระยะนี้ไปเที่ยวตามหมู่บ้าน ไม่ได้เที่ยวในป่าในเขาเหมือนแต่ก่อนนะ เดียวนี้เที่ยวตามหมู่บ้าน ไปหาเคอะเอาบ้านนั้น ทองคำ เคอะเอาบ้านนี้ดอลล่าร์ ไปหาเคอะเอาบ้านนั้นเงินสด เดียวนี้มันไปในบ้านไปอย่างนั้นนะ ไปหาเคอะเอาเงินเอาทองเขา ไปในป่าเคอะหาศีล หาธรรม ถ้าไหนดี ป่าไหนดี ไปเที่ยวเคอะหมดแหละแต่ก่อนเคอะหาอรรถหาธรรม หามรรคผลนิพพาน เดียวนี้กลับมา เข้ามาในบ้าน มาเคอะเอาเงิน เคอะเอาทองคำ เคอะเอาดอลล่าร์ เคอะเอาข้าวต้มขนม เดียวนี้มันเคอะต่างเคอะ เข้าใจไหม เคอะแต่ก่อนเคอะเป็นอรรถเป็นธรรม เดียวนี้เคอะมาเป็นเงินเป็นทอง เพื่อนำเข้าสู่คลังหลวงของเรา เพราะอย่างนั้น ใครจึงมาข่มขามไม่ได้ ดีหน้าผากทันที หลวงตา เสร็จแล้วนะ เสร็จแล้วก็ให้พระละ....

แสดงความขอบคุณมาก และอนุโมทนาอย่างยิ่งกับ คุณฐาวรา นะ ช่วยหลวงตา เวลาจนตรอก นี่กำลังจนตรอกเวลานี้ เพราะงั้นไปโรงพยาบาลส่องดาวเมื่อวาน จึงไปขู่เขาก่อน คือไม่ให้เขาขออะไร คือกลัวเขาจะขอ ไม่มีอะไรให้เขา ต้องไปขู่เขาสีก่อน

อย่ามาขอนะ นี่เรามาให้แล้วนะ คือเอาของไปให้เขา นี่เรามาให้ อย่าขอเรานะ เราหนักมากจะตายแล้วนะ เขาก็ไม่ขออะไรแหละแต่ขู่วัวก่อนซี มันจนตรอก เวลานี้จนจริง ๆ หลวงตาพูดจริง ๆ นะ อย่างพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง อำนาจความเมตตา มีไม่มีมันมีแต่จะให้ทำเดี๋ยว จะทำยังไง ไม่มีมันก็ยังอยากให้อยู่อย่างนั้น เอาจริงเอาจังมากนี่พอดีมาปลดแอกปลดไถออกแล้วนี่ ออกจากบ่าได้เยอะนี่นะเป็นล้าน อันนี้ก็ทองคำนี้ก็เท่าไร เป็นแสน หือ ๑ กิโล มันเป็นเงินไทยก็บาท (ลูกศิษย์: สามแสนหกหมื่นเจ้าคะ) โน่นนะ หนึ่งล้านสามแสนหก นั่น เมื่อเช้านี้

คุณฐาวรา: วันนี้ลูกจะไปซื้อที่ ที่วัดถ้ำเต่าคะ ๕๐ ไร่เจ้าคะ ๘ แสน

หลวงตา: ไปซื้อที่

คุณฐาวรา: ๕๐ ไร่เจ้าคะ ตอนนี้อยู่สมบูรณ์แล้วเจ้าคะ ไม่มีชาวบ้านเหลืออยู่เลยเจ้าคะ

หลวงตา: ออกแล้วเราไปอยู่แล้ว

คุณฐาวรา: เป็นของวัดหมดเลย ตอนแรกมีชาวบ้านอยู่เป็นหย่อม ๆ เจ้าคะ วันนี้จะไปซื้อ

หลวงตา: ซื้อหมดเลย ซื้อแล้วก็เอาไว้นั้นแหละ ที่สมบัติของวัด ดีแล้ว เป็นประโยชน์เป็นหัวใจของประชาชน วัดมีอยู่ที่ไหนชุ่มเย็น เพราะฉะนั้นเขาไปสร้างบ้านสร้างเรือนอยู่ที่ไหน จึงต้องสร้างวัดขึ้น ที่ชุ่มเย็นของประชาชนชาวพุทธเราอยู่ที่วัด เพราะฉะนั้นเขามาไล่พระ ให้หนีจากป่า ๆ พวกนี้พวกกลิ้งบ้านกลิ้งเมือง กินไม้ในป่าในเขา ไล่พระออก กลัวพระจะเห็นความสกปรกของตัวเอง ไล่ออก พอดีเขาก็มาหาเรา นายทหารโน่นนะมา นายพันโทอะไรมาที่นี่ มาบอกว่าจะไล่พระ คือไล่ไปหาเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะภาค ท่านไล่ให้เขามาที่นี่ มาหาหลวงตา เออมาที่นี่ก็ดีละ มากี่ซัดกันเลย สุดท้าย ยอมรับทุกอย่าง

เราบอกชี้นิ้วเลย จ้างก็ไม่ไล่พระที่นั่นะ พวกนี้เป็นลูกชาวพุทธ เราชี้แจงเหตุผลเรื่องชาวพุทธให้ทราบแล้ว นี่เขาบอกว่า เขาจะไปไล่พระดงมูล แล้วที่นี้จ้างเขาก็ไม่ไล่ แต่เราบอกเขาแล้วว่า เรามีโอกาสเราจะไปดู เขาก็จะไปดูจริง ๆ นั่นแหละ แต่เรื่องไปดูก็อย่างนั้นแหละ จะให้เขาไล่พระอีกไม่ไล่ ไปนั่นถึงได้เห็นเรื่องราว อ้อ สนามไม้อยู่ในป่า ๆ กลางคืนชนไม้ ออก ๆ กลางวันนี้เงียบเหมือนคนตาย พวกนี้นะ คือกลัวจะเห็นความทุจริตของเขา พระออกบิณฑบาตกลัวจะเห็นความสกปรกของเขา เพราะฉะนั้นจึงต้องไล่พระ อย่างนี้ใช้ไม่ได้ เราชี้แจงเหตุผลให้ทราบ พวกนายทหารเป็นที่พอใจ แล้วจากนั้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ไม่เคยไล่เลย เห็นไหมล่ะ เราไปดู นี่แหละถึงได้ทราบชัด เอาความจริงออกมาพูดผิดไปไหนวะ

พอเข้าไปนี่พวกประชาชนเขากระซิบกระซาบๆ ๆ สนามไม้นี้ สนามไม้อย่างนั้น ๆ พอตกเย็นมานี้ รถจะหลังไหลมาชนไม้ออก ๆ กลางวันนี้เจียบอย่างนี้ เพราะฉะนั้น เขาจึงมาไล่พระให้หนีจากนี้ กลัวจะมาเห็นความสกปรกของเขา แล้วพวกชาวบ้าน ต่อต้านกัน ถ้าหากว่าพวกนี้ยังจะเอาหนักกว่านั้นอีก เขาจะสู้กันเลยเพราะตอนนั้นมี คอมมิวนิสต์อยู่ที่นี่นะ เขาจะเอามือที่สามแทรกเข้ามา หายิงเจ้าหน้าที่ละชิ เข้าใจไหมละ เขาจะหาฆ่าเจ้าหน้าที่ละชิ พวกชาวบ้านมือลืกลับ ฆ่าไปแล้วเขาก็บอกว่า คอมมิวนิสต์ มือที่สาม ๆ ไปเลย เขาตามฆ่าเองแต่ก่อน เป็นอย่างนั้นนะ ส่วนมากป่าไม้มักเป็น เรา ไม่ได้หมายถึงทุกแห่งไป ป่าไม้ส่วนมากมักเป็นนะ คือเห็นแก่ได้รำรวย พระไปอยู่ในป่า ป่ามันเป็นป่าไม้ เขาไปหาไม้ที่นั่น ถ้าพระอยู่ที่นั่นมันเป็นก้างขวางคอเขา เขาถึงไล่ พระหนี โอ๊ย พุดแล้วเราสลดสังเวชนะ เอาละ ไปละ พุดไปนาน พวกนี้จะตกรอก ไม่พุดนาน มันจะตกรอก...

พระไปอยู่ที่ไหนมันชุ่มเย็น จึงบอกละชิ ไปสร้างบ้านสร้างเรือนที่ไหน ต้องสร้าง วัดขึ้นเลย นั่นหัวใจของหมู่บ้านชาวพุทธเรา มีหน้าเข้าไปไล่พระออกจากวัด แหม..ฟัง ไม่ได้นะ ไปละที่นี้ เราจะไปธุระของเราก่อน โห ได้เงินเป็นล้านนะวันนี้ นี้ได้จาก เทวดาเอกองค์นี้นะ ได้เงินเป็นล้าน..

อันนี้อ่าน ยังไม่ได้อ่านนะวันนี้ ลืมยังไม่ได้อ่าน เมื่อวานนี้ วันที่ ๑๕ ทองคำ ได้ ๒ บาท ดอลลาร์ได้ ๖๐ ดอลลาร์นะ เมื่อวานนี้นะ ทองคำที่จะมอบเข้าคลังหลวง นั้นได้พุดแล้วว่า ๔ พันกิโลในคราวช่วยชาติคราวนี้นะ ที่ทิ้งมอบทิ้งฝากไว้เวลานี้ ทอง คำได้ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่งแล้ว และทองคำที่ได้หลังจากการมอบและฝากแล้วนั้นแต่ยังไม่ ได้หลอมนั้น เป็นจำนวน ๕๔ กิโล ๔๓ บาท ๖๑ สตางค์ นี้ทองคำจำนวนนี้ยังไม่ ได้หลอม กรุณาทราบตามนี้ ทองคำรวมทั้งหมดได้ ๒,๑๑๗ กิโล รวมทั้งหลอมแล้ว และยังไม่หลอม ได้ทองคำ ๒,๑๑๗ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๑,๘๘๓ กิโล จะครบ จำนวน ๔,๐๐๐ กิโล กรุณาทราบไว้ตามนี้ วันนี้ก็อ่านให้ทราบทั่วถึงกัน เราได้เพียง ๒ ตันก็เอา เราไม่ได้ ๒ ร้อย ๓ ร้อยตันอย่างที่หาโฆษณาอยู่นั้นนะ เราได้แค่นี้ เรา อวดได้เลย ของเรามีตัวจริง เข้าใจไหม นั้น ๒ ร้อยตัน ไม่เห็นมีอะไรมาแม้กิโลเดียว มาอวดอะไร ประสาตินเหนียวติดหัว ว่าตัวมีอำนาจ ประกาศบ้าง ๆ ออกมา ไม่ได้ ลังเกต ไม่ได้สำรวจลมปากของตัวเอง มันก็ขายตัวเองละชิ อย่างนั้น

หือ มาจากทางไหน (มาจากกรุงเทพฯเจ้าคะ) เมื่อก็นี้ได้ฟังเทศน์หรือเปล่านั้น (ได้ฟังนิดหนึ่ง เจ้าคะ) ได้ฟังนิดหนึ่งมันเป็นอย่างนั้นแหละ อย่างเมื่อเข้าวานขึ้นนั้น แหละ เขามาที่นี้เมื่อเข้าวานมั้ง เออเมื่อวานนี้เทศน์ พอเทศน์จบลงเรียบร้อยแล้ว

เขามา เป็นอย่างไร ได้ฟังเทศน์หรือเปล่า? ได้ฟังนิดหนึ่ง เราก็เลยพูดออกทำที่เขา
ไม่คิดกันนะ ได้ฟังเทศน์นิดหนึ่ง โอ๊ย เสียตาย เราวังนี้ละ คำว่าเสียตาย เขาต้องคิด
ว่า อยากให้ได้ฟังมากกว่านี้ เรากลับตรงกันข้ามนะ โอ๊ย เสียตาย ถ้าเราได้นี้ไปกุฎิ
เสียก่อนค่อยมาก็ดี เห็นไหมล่ะ มันพลิกกันอย่างนั้นนะ เข้าใจไหม เสียตายน่าจะได้
ฟังมากกว่านี้ ไม่เป็นอย่างงั้น เสียตายเราเลิกไปกุฎิเสียหมดแล้วค่อยมาก็ยังดี เราว่า
นั่นมันไปอย่างนั้นนะ เอ้อ คำพูดมันเป็นอย่างนั้นแหละฟังเอา ไปละ นี่ก็เสียตาย นี่ก็
ดี (หัวเราะ)

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd